

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2398

гр. София, 18.05.2012 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
открито заседание на 15.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **2267** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на И. М. П., [населено място] срещу решение № РД – 09 – ЗДОИ – 20/15.02.2012г на вр. ИД секретар на Столична община Св. Е.. Претендира се незаконосъобразност на оспорения акт. Според жалбоподателя, чл. 25 ал.2 от Закона за достъп до обществена информация регламентира случаите, в които заявлението за достъп до обществена информация се оставя без разглеждане. Твърди, че подаденото от него заявление съдържа всички реквизити по чл. 25 ал.1 от ЗДОИ, поради което не са налице основания за оставяне на същото без разглеждане.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично. Поддържа жалбата и претендира разноси по делото.

Ответникът по оспорването, секретарят на Столична община чрез юрк. Н. оспорва жалбата.

СГП уведомена с писмо, не прави искане за конституиране като страна в производството по делото и не изпраща представител.

При извършена служебна проверка за допустимост на оспорването, АССГ в настоящия състав приема, че оспорването е допустимо като подадено в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Предмет на оспорване в настоящото производство е решение № РД – 09 – ЗДОИ – 20/15.02.2012г, подписано от вр. ИД секретар на Столична община Св. Е., с което на основание чл. 25 ал.2 от ЗДОИ е оставено без разглеждане заявление № 94 – ЗДОИ – 38/07.02.2012г на П., като е изписано, че същото не отговаря на изискванията на чл. 25 ал.1 т.1 от ЗДОИ. Оспорваното решение има белезите на акт на администрацията, с който се оставя без разглеждане заявление за достъп до обществена информация и като такъв засяга права на жалбоподателя, който е активно процесуално легитимиран да го оспорва. Съгласно разпоредбата на чл. 197 от АПК, изричният отказ на

административния орган да разгледа по същество отправеното до него искане може да се обжалва чрез него до съда от лицето, направило искането, в 14 дневен срок от съобщаването му. Решението, с което искането на П. е оставено без разглеждане, е издадено на 15.02.2012г, като жалбата срещу същото е подадена от П. на 27.02.2012г.

Разгледана по същество, жалбата е основателна при следните изводи от фактическа и правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл. 24 ал.1 от Закона за достъп до обществена информация, достъп до обществена информация се предоставя въз основа на писмено заявление или устно запитване.

На л. 8 по делото е приложено и прието като доказателство заявление рег. инд. № 94 – ЗДОИ – 38/07.02.2012г за предоставяне на достъп до обществена информация , подписано от И. М. П. и входирано в СО, адресирано до кмета на Столична община.

Чл. 25 ал.1 от ЗДОИ регламентира задължителното съдържание на заявлението за предоставяне на достъп до обществена информация, съгласно която разпоредба заявлението съдържа: 1. трите имена, съответно наименованието и седалището на заявителя; 2. описание на исканата информация; 3. предпочитаната форма за предоставяне на достъп до исканата информация; 4. адреса за кореспонденция със заявителя.

При извършена служебна проверка за задължително съдържание на подаденото заявление, съдът констатира, че заявлението на П. съдържа три имена; описание на исканата информация и адрес за кореспонденция.

Съгласно разпоредбата на чл. 25 ал.2 от ЗДОИ, ако в заявлението не се съдържат данните по ал. 1, т. 1, 2 и 4, то се оставя без разглеждане.

С писмо, вр. ИД секретар на Столична община Св. Е. оставя без разглеждане искането на П. на основание чл. 25 ал.2 от ЗДОИ, тъй като същото заявление, според органа, не отговаря на изискванията на чл. 25 ал.1 т.1 от ЗДОИ.

Предвид така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Издаденото решение е постановено от компетентен орган във валидна писмена форма и като такова е валиден административен акт. Като доказателство по делото е приложена заповед № РД – 09 – 1487/24.09.2010г, с която кметът на Столична община упълномощава секретаря на СО да разглежда заявления по ЗДОИ. ЗДОИ в чл. 28 ал.2 дава възможност за делегиране на правомощия по този закон с изричен акт. Със заповед № РД – 15-404/25.01.2012г кметът на СО възлага на Св. Е. – директор на Дирекция „Човешки ресурси” при Столична община да изпълнява по заместване до завръщане на титуляра Р. С. задълженията на секретар на СО, считано от 26.01.2012г за срок не по-дълъг от три месеца.

При извършена служебна проверка за спазване на процедурата и съответствие на издадения акт с разпоредбите на материалния закон, съдът приема следното: като основание за издаване на обжалваното решение е изписана разпоредбата на чл. 25 ал.2 от ЗДОИ във вр. с чл. 25 ал.1 т.1 от ЗДОИ. Последната предвижда правомощие за оставяне на искането без разглеждане, ако заявлението не съдържа трите имена на заявителя. Същият порок не е налице в подаденото от П. заявление, поради което съдът приема, че изписаната правна квалификация не съответства на установените факти по делото. Горното, като съществено процесуално нарушение е основание за отмяна на оспорваното решение.

По делото е приложено становище на секретар Е., който заявява, че П. не е попълнил

коректното бланката – образец, като в горното поле не е посочил своя постоянен адрес, а е изписал „до поискване”. На първо място съдът приема, че ЗДОИ не използва понятието „бланка”. За заявление следва да се приеме всяко искане със съдържанието по чл. 25 ал.1 от ЗДОИ. На следващо място, недопустимо е административният орган в писмено становище до съда да допълва мотивите по издадения от него акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред съда. В оспорваното решение не е посочено като основание чл. 25 т.4 от ЗДОИ, нито са изписани твърдяни такива факти в мотивите на акта. На следващо място, задължителен реквизит на заявлението е адресът за кореспонденция със заявителя, а не постоянен адрес на същия. Дори и в „бланката” на СО да се изисква посочване на постоянен адрес на заявителя, непосочването на същия не е основание за оставяне на заявлението „без разглеждане” съгласно чл. 25 ал.2 иот ЗДОИ. Видно от текста на заявлението на П., същото съдържа адрес за кореспонденция: [населено място], бул. С. М.” № 30, който съвпада с посочения адрес на жалбата до съда, на който адрес П. е получил призовката по делото. Предвид гореизложеното, съдът приема, че обжалваното решение № РД – 09 – ЗДОИ – 20/15.02.2012г на вр. ИД секретар на СО Св. Е. следва да бъде отменено при допуснати съществени процесуални нарушения и противоречие с материалния закон. Делото във вид на преписка следва да се върне на секретаря на СО за произнасяне по същество по заявлението на П..

Предвид изхода на делото, на П. се дължат разноски в размер на 11.90лв – държавна такса по делото и такса за превод на д.т. .

Воден от горното АССГ в настоящия състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ решение № РД – 09 – ЗДОИ – 20/15.02.2012г на вр. ИД секретар на СО Св. Е., С КОЕТО СЕ ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ заявление № 94- ЗДОИ – 38/07.02.2012г със заявител И. М. П..

ВРЪЩА делото във вид на преписка на секретар на Столична община за произнасяне по същество по заявление № 94- ЗДОИ – 38/07.02.2012г със заявител И. М. П..

ОСЪЖДА Столична община да заплати на И. М. П. разноски по делото в размер на 11.90лв /единадесет лева и 90ст/.

Определението подлежи на обжалва с частна жалба пред ВАС на РБългария в 7 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от определението да се изпрати на страните по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ:

.....